I když se vede exekuce toliko na podíl vkladu spořitelního, může účinně vykonána býti jedině dle § 296. ex. ř.

Věřitelce A. povolen byl zájem polovice pohledávky, kterou zemřelá matka dlužníka B. u První moravské spořitelny v Brně uložena měla a udělen této platební zákaz dle §. 294. ex. ř.

Na rekurs její zemský soud v Brně návrh věřitelky zamítnul a jí náhradu útrat rekursních uložil.

Důvody:

Jde o exekuci na pohledávku z vkladní knížky spořitelny, pročež může provedena býti jen dle §. 296. ex. ř. Právo volby mezi těmito oběma způsoby výkonu věřiteli vymahajícímu nepřísluší a jeví se proto zájem dle §. 294. ex. ř. nepřípustným, pročež rekursu bylo vyhověti.

K výroku o útratách se podotýká, že poddlužníku dle §. 294. ex. ř. rekurs proti zákazu placení nejen v tom případu přísluší, když povolení exekuce jej protizákonně zatěžuje, nýbrž i tenkráte, když povolení zájmu nevyhovuje zákonu, byť i povinný usnesení nepotíral, jelikož poddlužníku právo rekursu dle §. 294. posl. odst. ex. ř. přísluší bez jakéhokoliv obmezení.

Ve svém dovolacím rekursu poukazovala vymah. věřitelka, že dlužníku B. nepřipadla vkladní knížka, nýbrž jenom nárok na zaplacení polovice z tohoto vkladu, pročež prý pohledávku tu do pozůstalosti dlužníkovy matky patřící mohla zabaviti pouze dle §. 294. ex. ř. Mimo to se dotyčná knížka vkladní ztratila a bylo zažádáno za její umoření.

Ohledně útrat hájí rekurentka stanovisko, že náhrada útrat patří toliko straně, jakouž poddlužník není.

Nejv. soud dovolacímu rekursu nevyhověl.

Důvody:

Odůvodnění potíraného usnesení soudu rekursního nemůže ovšem, pokud se týče věci samé, obstáti před zákonem.

Vymahající věřitelka zažádala o exekuci zabavením polovice pohledávky z vkladní knížky spořitelní. Jakmile v takovémto případě není proti povolení exekuce (zabavení) dle stavu věci závady, je lhostejno, zda vymahající věřitel navrhuje zápovědí (§ 294. ex. ř.), nebo vydání příkazu výkonnému orgánu ve smyslu §. 296. ex. ř. Jedno neb druhé netýče se již povolení exekuce, nýbrž jejího výkonu. Tento má se však díti dle předpisu §. 16. ex. ř. z moci úřední a je tudíž nezávislým na návrhu strany. Náleží na soud, aby ohledně výkonu povolené exekuce použil oněch prostředků, po případě aby vydal ona nařízení, jež vyhovují stavu věci a exekučnímu řádu.

Nutno přisvědčiti tomu, že v tomto případě, i když měla býti zabavena toliko polovice vkladu spořitelního, účinně vykonána býti mohla exekuce toliko cestou, naznačenou v §u 296. ex. ř. Kdyby byl býval s tohoto hlediska zkoumán prvním soudcem návrh exekuční, nebylo by bývalo lze mu vyhověti, poněvadž nebylo udáno, kde se nalezá spořitelní knížka, údaj to, který vzhledem k způsobu výkonu, případně pro určení soudu exekučního byl důležitým (čís. 4. §. 18., číslo 9. §. 54. a odst. 1. §. 296. ex. ř.).

Vymahající věřitelka nemůže se pokládati tudíž za stíženou, zamítl-li soud rekursní její návrh exekuční, pokud se týkal zabavení polovice spořitelního vkladu.

K udání dovolací stížnosti, že spořitelní knížka se ztratila a že již zažádáno bylo za její umoření, nelze jakožto k novotě přihlížeti.

Ve výroku o nákladech vyhovuje potírané vyřízení soudu rekursního zákonu. I když není stěžovatelka (První moravská spořitelna v Brně) přímo stranou, nalezá se přece jakožto k stížnosti oprávněná poddlužnice k vymahající věřitelce v poměru podobném straně, a jeví se tedy obdobné použití §§ů 41. a 50. c. ř. s. (§ 78. ex. ř.) býti odůvodněným.

Dovolací stížnost vymahající věřitelky je tedy v celém obsahu bezdůvodnou.

(Rozh. z 2. října 1912, č. j. R III 354/12.) Bl.

---

§ 5. a 8. zák. o ochraně voleb.

Rozsudkem c. k. krajského soudu v U. H. ze dne 5. března 1912, č. j. Vr X 807/11 uznán byl F. P. vinným přečiny dle §§ů 5. čís. 1. a 8. čís. 2. zák. ze dne 26. ledna 1907 č. 18. ř. z.

Nejvyšší dvůr soudní a zrušovací rozhodnutím ze dne 12. října 1912 $\frac{\text{Kr III 109/12}}{4}$ zmateční stížnost, obžalovaným proti rozsudku tomu podanou, zavrhl.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného, opírající se pouze o § 281. čís. 9 a) tr. ř., jest zřejmě neodůvodněnou. Pokud ve směru přečinu dle §u 5. čís. 1. zák. na ochr. voleb označuje odsuzující výrok jakožto zákon porušující, poněvadž obžalovaný pokládá R. O. a rodinu O-ovu za přívržence své strany, ocitá se stížnost ve zřejmém odporu se skutkovými zjištěními rozsudečnými. Právě v domnělé agitaci R. O. proti straně obžalovaného a v obavě, že by příslušníci rodiny O. mohli odevzdati hlasy své odpůrci, spatřuje rozsudek motiv zákonu příčícího se jednání obžalovaného. Sotva tudíž třeba poukázati k tomu, že by ani okolnost ta, že pachatel pokládal osoby, jimž nucení platilo, za příslušníky své strany, bezpodmínečně nevylučovala skutkovou podstatu §u 5. zák. na ochr. voleb. Ode-